

A Fővárosi Ítéltábla dr. Czudar Balázs ügyvéd (fél címe 2.) által képviselt dr. I.rendű felperes neve(....) felperesnek dr. Borovszki Beáta jogtanácsos által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. április 19. napján kelt, 65.P..../2015/8. számú ítélete ellen az alperes 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, az alperes perköltségben való marasztalását mellőzi, és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint elsőfokú perköltséget. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi és e körben a pert megszünteti.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes 2015. október 7. napján négy kérdésben kért választ a b...hu e-mail címére az alperestől. Ezek a következők:

1. Adjon információt, adatokat arra, hogy helyezett-e el az alperes, a neki alárendelt költségvetési szerv, illetve ezek legalább többségi tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó szervezet közpénzt – bármilyen jogcímen – brókercégeknél 2010. óta, tételesen és összesen mekkora összegben;
 2. Információt kért arról, hogy indult-e vizsgálat állami kormányzati ellenőrző szerv, illetve minisztériumi szervezeti egység részéről a minisztériumnak alárendelt költségvetési szervek, valamint ezek legalább többségi tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó gazdasági társaságoknál a 2010. óta történt kockázatos befektetések, különösen brókercégnél történő elhelyezése körülményei feltárása érdekében;
 3. Amennyiben indult ilyen, kérte a vizsgálat elrendeléséről szóló okiratot és a döntésre vonatkozó előterjesztést;
 4. Amennyiben a vizsgálat le is zárult, kérte annak eredményét, megállapításait, a vizsgálatok módszertani alapjait, illetve a megállapítások megalapozását tartalmazó okiratot.
- Az alperes válaszában közölte, hogy a jogi szabályozás nem adott lehetőséget a minisztérium, illetve jogelődjei részére közpénz brókercégeknél történő elhelyezésére.

A felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az adatigénylésben felsorolt közérdekű adatok kiadására.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint tájékoztatta a felperest, arról, hogy nem helyezett el brókercégeknél pénzeszközöket, így nem volt mit vizsgálni, de ilyen vizsgálat elrendeléséről sincs információ, ezért nincs kiadandó adat. Kifejtette, hogy a

miniszterelnöki válasz nem bizonyítja, hogy vizsgálat folyt és adat is keletkezett az alperesnél, ezt a felperesnek kell bizonyítania. Vitatta adatkezelői minőségét is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül küldje meg a felperesnek a b...hu elektronikus levélcímére a miniszterelnök 2015. március 30-i, felperesnek adott parlamenti válaszában utalt adatgyűjtés elrendeléséről szóló dokumentumot, eredményét, megállapításait, ezen adatokat tartalmazó okiratokat, mint az alperesi minisztérium, illetve a minisztériumnak alárendelt költségvetési szervek, tulajdoni joggyakorlása alá tartozó gazdasági társaságok, brókercégeknél elhelyezett egyéb kockázatos befektetései léte, nemléte tárgyában folyt vizsgálat eredményét igazoló dokumentumot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 forint perköltséget, áfával terhelten.

A törvényszék a határozatát az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésére, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 2. § (1) bekezdésére, 3. § 5. pontjára, 26. § (1) bekezdésére, 31. § (1)-(3) bekezdéseire, valamint a Pp. 163. § (2) és 164. § (1) bekezdéseire alapította.

A részbeni elutasítást azzal indokolta, hogy az 1. kérdést az alperes azzal, hogy közölte, miszerint közpénzt nem lehetett brókercégnél elhelyezni és ezzel arra utalt, hogy nem helyezett el közpénzt ilyen módon a minisztérium, lényegében megválaszolta, így e körben adatkiadásra nem kötelezhető. A további kérdések kapcsán a törvényszék vizsgálta az alperesi védekezésre tekintettel, hogy háttérintézményeinél volt-e pénzkihelyezés, indult-e vizsgálat, illetőleg az miként zárult. A miniszterelnökséggel szemben indított 69.P..../2015/4. számú per, valamint az Országgyűlési Naplóban rögzített kormányfői válasz alapján megállapította, hogy amennyiben a miniszterelnök adatgyűjtést rendelt el, a minisztériumokban pedig adatgyűjtés zajlott, akkor központi közigazgatási szerv esetén az elrendelésről, majd a vizsgálat eredményéről is dokumentumnak kellett szülnie. Ha ez azt tartalmazza, hogy brókercégnél az alperes és háttérintézményei vonatkozásában pénzkihelyezésre nem került sor, ez is olyan irat, amit a felperes okkal kér, mert adatot tartalmaz, hivatalos válaszirat. Emellett az alperes nem adott érdemi magyarázatot rá miként adott tájékoztatást, márpedig ezt a kormányfő elvárta tőle és nyilván meg is történt a kért (nemleges) adatközlés és ha ez szóban volt, akkor ezt az alperes tartozott volna igazolni. A miniszterelnökség elleni perből ugyanis kitűnt, hogy adatokat gyűjtöttek és továbbítottak felé az egyes minisztériumok, amiből a miniszterelnökséget vezető miniszter, illetve helyettese tájékoztatást adott. Ebből következően, ha alperesnél nem volt ilyen befektetés, akkor is kellett szülnie a miniszterelnökség felé megküldött dokumentumnak. Ezért ennek kiadására kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest.

Alaptalannak találta az elsőfokú bíróság az alperesnek az adatkezelői mivoltát vitató hivatkozását is. Indokai szerint a miniszterelnök által elrendelt és az alperes által is foganatosítandó adatgyűjtés vonatkozásában az alperes adatkezelőnek minősül, hisz ő maga hívta fel a háttérintézményeit, hogy nyilatkozzanak és ezen nyilatkozatok összegyűjtésével tehetné csak meg a miniszterelnökség felé a jelentést. Mivel a közpénzek felhasználásával kapcsolatos, minisztérium által kezelt adatok közérdekű adatnak minősülnek, ezért a vizsgálati dokumentumot nemleges eredmény esetén is ki kell adnia az alperesnek. Rámutatott továbbá, hogy a miniszterelnökséggel szembeni elutasító ítélet a jelen perbeli alperes szükségszerű marasztalását vonja maga után, hiszen ha a miniszterelnökség nem vitatja a vizsgálat tényét, ebből következik, hogy keletkeztek adatok, azt pedig valamelyik szervnek ki kell adnia.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amiben elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését indítványozta.

Kifejtette, hogy az Infotv. 3. § 5. pontját, ami az információ vagy ismeret rögzített voltát kívánja meg, nem lehet kiterjesztően értelmezni, emellett a felperes is mindvégig okirat kiadását kérte. Érvei

szerint sem jogszabály, sem egyéb jogi norma nem írta elő, hogy az információgyűjtésnek milyen módon kellett történnie, illetve hogy eredményét rögzíteni kellett volna. A miniszterelnöki utasítás jogszerűen teljesíthető volt szóban is. Az, hogy az alperes a feladatot elvégezte és hogy a nemleges információ a miniszterelnökségre elért, bizonyítja L... J... miniszter úr, illetve O... V... miniszterelnök úr iratokhoz csatolt nyilatkozata. Álláspontja szerint nem az információgyűjtés megtörténte, hanem kizárólag annak rögzített volta és így adat mivolta, az adat birtoklás képezte vita tárgyát. Megítélése szerint a közérdekű adat kiadása iránti per tárgya nem lehet szóban elhangzott információ, így arra bizonyítási eljárás sem folyhat. Ekként az alperes alappal állította, hogy az adat nem került a birtokába, hiszen csak információ szóbeli cseréjéről volt szó. Előadta, hogy amennyiben ezen szóbeli egyeztetés megtörténtét bizonyítania kellett volna, úgy a Pp. 3. § (3) bekezdése szerint a bíróságnak erre az alperest fel kellett volna hívnia, ilyen azonban nem történt. Végül megjegyezte, hogy adatrögzítés hiányában az okirat kiadására irányuló bírósági kötelezés teljesítése lehetetlen.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A másodfokú tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a fellebbezésben írt azon közlést, hogy a miniszterelnökségnek adott információ nemleges volt, azaz az alperes és a felügyelete alá tartozó szervek esetében nem került befektetésre közpénz, a kereseti igénye teljesítésének elfogadja. Ezért a másodfokú eljárás során történt teljesítésre hivatkozva a per főtárgya tekintetében nem tartotta fenn a keresetét, azt leszállította a perköltségre.

Az alperes a keresettől elálláshoz hozzájárult, de perköltség igénye volt.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét – a meghaladó keresetet elutasító rendelkezést – nem érintette.

A fellebbezett rendelkezései közül a felperes a per főtárgya – az adatkiadás – tekintetében a keresetétől elállt, amihez az alperes hozzájárult. Ezért a másodfokú bíróság ebben a részében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és e körben a pert megszüntette a Pp. 157. § e) pontja és a 251. § (1) bekezdése alapján.

A Pp. 160. § (1) bekezdése második mondata értelmében a teljes elállás esetében a felperes lett volna köteles az alperesnek a keresetindítás folytán felmerült költségeit megtéríteni. A felperes azonban a keresetét leszállította a perköltségre, ezért felülbírálatra az elsőfokú ítéletnek az alperest perköltségben marasztaló rendelkezése várt, amit az alperes fellebbezéssel támadott.

Nem volt helytálló a felperesnek arra történt hivatkozása, hogy az alperes a per során teljesített, ezért a perköltségben az alperest kell marasztalni.

Az alperes a felperes keresetében igényelt adatokról a pert megelőzően adott válaszában is azonosan nyilatkozott, mint a per folyamán akként, hogy nem helyezhetett el pénzeszközöket brókercégeknél, erre tekintettel nincs kiadandó adat. Nem állapítható meg ennek alapján, hogy a keresettel érvényesített igény a per során történt alperesi teljesítés miatt vált okafigyottá.

Ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján az alperesnek az elsőfokú eljárással felmerült költsége megfizetésére a felperes köteles, így ebben a részében a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta. A másodfokú perköltségre vonatkozó rendelkezés ugyancsak a Pp. 78. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2017. január 24.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pullai Ágnes s.k.
s.k.
előadó bíró

Takácsé Dr. Kükáló Judit
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző